

॥ २१ ॥ इति विराटपं० नैल० भारतभा० पंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ ॥ १ ॥ परितोऽहाटकेऽयोस्तेपरिहाटकेकुंडलेताटकेऽस्यर्थः ॥ २ ॥ मधुमाधवीमधुपुष्पजां मदिरां ॥ ३ ॥ सुराहारीसुरामाहर्तु
 कामां पिपासामेति मेममतिपिपासा ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ विधुन्वानाकंपमाना ॥ ९ ॥ १० ॥ अपोवाहदूरीचकार ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ धूमच्छायाः कर्म नेत्रे कर्तृणी अभजतां छाया मि
 तां मृगीमिव सं त्रस्तां दृष्ट्वा कृष्णां समीपगां ॥ उदतिष्ठन्मुदासूतो नावं लब्ध्वेव पारगः ॥ २१ ॥ इति श्रीमहाभारते विराटपर्वणिकीचकवधपर्वणि द्रौपदीसुराहरणे पं
 चदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ कीचक उवाच स्वागतं ते सुकेशं ते सुव्युष्टारजनीमम ॥ स्वामिनी त्वमनुप्राप्ता प्रकुरुष्व मम प्रियं ॥ १ ॥ सुवर्णमालाः कंबूश्च कुंडले परिहाट
 के ॥ नानापत्तनजेशु भ्रेमणिरत्नं च शोभनं ॥ २ ॥ आहरंतु च वस्त्राणि कौशिकान्यजिनानि च ॥ अस्ति मे शयनं दिव्यं त्वदर्थमुपकल्पितं ॥ एहितत्र मया सार्द्धं पिव
 स्वमधुमाधवीं ॥ ३ ॥ द्रौपद्युवाच अप्रैषीद्राजपुत्री मां सुराहारीं तवांतिकं ॥ पानमाहर मे क्षिप्रं पिपासामेति चाब्रवीत् ॥ ४ ॥ कीचक उवाच अन्या भद्रे
 न यिष्यंति राजपुत्र्याः प्रतिश्रुतं ॥ इत्येनां दक्षिणे पाणौ सूतपुत्रः परामृशत् ॥ ५ ॥ द्रौपद्युवाच यथैवाहं नाभिचरे कदाचित्पतीन्मदाद्वैमनसापि जातु ॥ तेनैव स
 त्येन वशीकृतं त्वां द्रष्टास्मि पापं परिकृष्यमाणं ॥ ६ ॥ वैशंपायन उवाच सतामभिप्रेक्ष्य विशालनेत्रां जिघृक्षमाणः परिभर्त्सयंतीं ॥ जग्राहतामुत्तरवस्त्रदेशे स
 कीचकस्तां सहसा क्षिपंतीं ॥ ७ ॥ प्रगृह्यमाणा तु महाजवेन मुहुर्विनिश्चस्य च राजपुत्री ॥ तया समाक्षिप्ततनुः सपापः पपात शाखी वनिकृत्तमूलः ॥ ८ ॥ सा गृहीता
 विधुन्वाना भूमावाक्षिप्य कीचकं ॥ सभां शरणमागच्छद्यत्र राजायुधिष्ठिरः ॥ ९ ॥ तां कीचकः प्रधावंतीं केशपाशे परामृशत् ॥ अथैनां पश्य तो राज्ञः पातयित्वा पदा
 वर्धत् ॥ १० ॥ तस्यायोसौ तदार्केण राक्षसः संनियोजितः ॥ सकीचकमपोवाहवातवेगेन भारत ॥ ११ ॥ स पपात तदा भूमौ रक्षो बलसमाहतः ॥ विघूर्णमानो नि
 श्वेष्टश्छिन्नमूल इव द्रुमः ॥ १२ ॥ तां चासीनौ ददृशतु भीमसेन युधिष्ठिरौ ॥ अमृष्यमाणौ कृष्णायाः कीचकेन पराभवं ॥ १३ ॥ तस्य भीमो वधं प्रेप्सुः कीचकस्य
 दुरात्मनः ॥ दंतैर्दंतांस्तदारोषान्निष्पिपेष महामनाः ॥ १४ ॥ धूमच्छायात्यभजतां नेत्रे चोच्छ्रितपक्ष्मणी ॥ सस्वेदाभ्रकुटी चोग्राललाटे समवर्त्तत ॥ १५ ॥ हस्ते
 नममृदे चैवललाटं परवीरहा ॥ भूयश्च त्वरितः क्रुद्धः सहसोत्थातुमैच्छत ॥ १६ ॥ अथावमृद्वा दंगुष्ठं गुष्ठेन युधिष्ठिरः ॥ प्रबोधनभयाद्राजा भीमं तं प्रत्यवेधयत्
 ॥ १७ ॥ तं मत्तमिव मातंगं वीक्षमाणं वनस्पतिं ॥ सतमावारयामास भीमसेन युधिष्ठिरः ॥ १८ ॥

गुष्ठेन हस्तां गुष्ठेन आचारादेवं ज्ञेयं ॥ १७ ॥ १८ ॥

त्येकवचनांतः पाठः स्वच्छः ॥ १५ ॥ १६ ॥ अंगुष्ठं पादांगुष्ठं अं